

РЕШЕНИЕ

№ 5866

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в
публично заседание на 01.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4218** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Н. М. М. от [населено място], инспектор III степен, кат. Г, длъжност "разузнавач V степен" в 02 група на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при 09 РУ „Полиция“ при СДВР срещу заповед рег. № 121/28.03.2012г. на Началника на 09 РУП-СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, вр. чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3/три/ месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се излагат подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Поддържат се доводи, че от събраните по делото писмени доказателства не се установява жалбоподателят да е извършил твърдяното нарушение на служебните задължения. Искане за отмяната на административния акт с произтичащите от това последици и се претендират направените по делото разноски.

Ответната страна – Началникът на 09 РУП при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. Г. изразява становище за законосъобразност на обжалваната заповед и за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото гласни и писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Н. М. М. заема длъжността "разузнавач V степен" в 02 група на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при 09 РУП - СДВР, инспектор III степен, категория Г.

Във връзка с възложена с писмо от Зам.-директора на СДВР, е изготвена е справка рег. № 13560 от 27.03.2012г. на Главен разследващ полицай Ст. Ц. във връзка с извършена проверка в 09 РУП - СДВР относно пропуски и непълнота по извършване на проверка по пр.пр. 55498/2011г. по описа на СРП, вх.№ 1666/2012г. по описа на 09 РУП –СДВР, възложена на жалбоподателя - инспектор Н. М.. В справката е посочено, че във връзка с писмо на прокурор при СРП от 09.01.2012г. до 09 РУП-СДВР с конкретни указания, на служителя Н. М. М. е възложена проверка по пр.пр. № 55498/11г. По описа на СРП и вх.№ 1666/2012г. по описа на 09 РУП-СДВР. С цитираното писмо от СРП на 09 РУП – СДВР са дадени указания да бъдат снети подробни обяснения от жалбоподателката и О. А. представител на фирма „Е.“; да бъдат изискани от А. копия от трудови договори сключвани между търговеца и жалбоподателката Т., както и всички документи свързани с тях. Указано е преписката да бъде изпратена в СРП, само ако се съберат достатъчно данни за извършено престъпление

Преписката е получена в 09 РУП- СДВР и е заведена с вх. № 1666/2012г. по описа на 09 РУП- СДВР. Същата е възложена на инспектор Н. М., служител в 02 група при сектор „ПИЛ“ при 09 РУП- СДВР. След разпределяне на преписката Н. М. е изпратил писмо до НОИ, с което е изискал данните за осигурено лице на жалбоподателката Т.. От М. е снето обяснение от Т., в което тя заявява, че е не подписвала трудов договор с фирма „Е.". На О. А. не е снето обяснение по случая. Същият е търсен на известния му адрес, където е регистрирана и фирма „Е." в[жк], [жилищен адрес] ап.3. На адреса е установено лицето М. С. Т., която е заявила, че А. от няколко години не живее на този адрес.

С оглед горното изготвилият справката гл. разследващ полицай Ст.Ц. е направил извода, че извършвайки тези действия М. не е положил усилия за установяването на адреса и местонахождението на О. А., чрез негови близки.

Видно от материалите по преписката с покана рег.№ 11852/21.03.2012г. жалбоподателят е поканен да даде писмени обяснения по възложената с писмо на Зам. – директора на СДВР проверка по пр.пр. 55498/2011г. по описа на СРП.

Дисциплинарното производство приключва с издаването на оспорената в настоящото производство заповед № 121/28.03.2012г. на Началника на 09 РУП-СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, вр. чл.226, ал.1, т.3 от ППЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3/три/ месеца, считано от датата на връчване на заповедта Дисциплинарно-наказващият орган е изложил следното от фактическа страна: В изпълнение на писмо от Зам.-директора на СДВР, в 09 Районно управление „Полиция” - СДВР от началника на сектор „Досъдебно производство" - СДВР е извършена проверка, резултатите от която били обективирани в справка рег. № 13560 от 27.03.2012г. на Главен разследващ полицай Ст. Ц. . При проверката е констатирано, че инспектор М., не е извършил всички необходими действия и указания на прокурора от СРП с цел установяване местонахождението и адреса на лицето собственик на фирма „Е.”, както и не е изпълнил и разпореждането,

преписката да бъде изпратена в СРП само при наличие на достатъчно данни за извършено престъпление, като не е положил усилия за изясняване на обективната истина. Въпреки, че не са били изпълнени указанията, служителят е изпратил преписката в СРП с мнение проверката да бъде възложена на СДВР.

При така установените факти е направен извода, че по отношение на инспектор Н. М. М. са налице предпоставките за ангажиране на дисциплинарна отговорност с оглед неизпълнение на служебните задължения по смисъла на чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР и налагане на наказание по чл.226, ал.1, т.3 ППЗМВР поради небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед.

По делото са приети съдържащите се в административната преписка писмени доказателства - справка и материали относно извършена проверка в 09 РУП - СДВР, Постановление за възлагане на допълнителна проверка от 21.02.2012г. на прокурор В. Н., кадрова справка, покана за даване на писмени обяснения, ведно с обяснение от жалбоподателя с дата 22.03.2012г., удостоверение рег.№ 18042 от 24 април 2012г. на ИФЗ Началник отдел „Човешки ресурси“ –СДВР с оглед компетентността на органа издал оспорваната заповед, длъжностна характеристика на длъжността "разузнавач VI – IV степен/ III ст. В СДП в „Икономическа полиция“ в ОДП и СДП, ведно с протокол за запознаване със същата, специфична длъжностна характеристика за длъжността „разузнавач“ в сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ в РУП-СДВР, ведно с протокол за запознаването с нея, подписан от жалбоподателя и др.

При така установената фактическа обстановка и като обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени доказателства и доводите на страните, Административен съд София град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на жалбоподателя на 29.03.2012г., а жалбата срещу административния акт е до АССГ с вх.№ 8908 на 10.04.2012г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение - инспектор, категория Г, III степен - "разузнавач V степен“ в 02 група на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при 09 РУП - СДВР. Съгласно чл. 228, т. 4 от ЗМВР органите по чл. 186, ал. 1 (измежду които „началник сектор“ или по-висока длъжност , какъвто в случая се явява Началника на 09 РУП-СДВР) налагат наказания по чл. 226, ал. 1, т. 1-3. Наказанието на жалбоподателя е по чл. 226, ал. 1, т. 3 ЗМВР (писмено предупреждение за срок от 3 месеца) и същият заема длъжност по служебно правоотношение, категория Г. В конкретния случай дисциплинарното наказание е наложено от Началника на 09 РУП-СДВР, който е материално компетентен съгласно чл. 228, т.4 от ЗМВР.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Разпоредбите на ЗМВР и ППЗМВР изрично предвиждат образуването и провеждането на дисциплинарно производство, което има за цел да установи наличието на нарушение на служебната дисциплина, извършителят и съответно в какво се изразява то. ЗМВР и ППЗМВР не изискват наличието на конкретен (нарочен) акт за започване на дисциплинарното производство, с изключение на случаите за дисциплинарно

производство по реда на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР - при наличие на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 227 от закона, поради което възраженията на жалбоподателя за липсата на заповед са неоснователни.

Жалбоподателят е поканен да даде обяснения във връзка с писмо на Зам. – директора на СДВР относно проверката по пр.пр. 55498/2011г. по описа на СРП, във връзка с което е изготвената справка от 27.03.2012г. на Гл. разследващ полица при 09 РУП-СДВР Ст.Ц..

В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, предмет на оспорване в настоящото производство, е посочено, че служителят Н. М. М. е проявил небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед , без да се съдържа точна конкретизация на точната норма, която е нарушена.

Бланкетното посочване на неизпълнение на служебните задължения изразяващи се в "небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед" представлява съществено нарушение на административно-производствените правила, тъй като дисциплинарно-наказващият орган не е посочил коя точно разпоредба от нормативен акт, вътрешно – ведомствен акт или длъжностната характеристика с действията си е нарушил инспектор М..

На следващо място, обжалваната заповед рег. № 3-3945 от 18.03.2009 г. на директора на СДВР не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР, съгласно която разпоредба дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В процесната заповед не са посочени доказателствата, въз основа на които дисциплинарно-наказващият орган счита, че описаното нарушение е осъществено. Налице е само едно позоваване на справка рег. № 1350/27.03.2012г. на извършилия проверката, без да са обсъдени никакви други доказателства, включително и приложените по делото писма до СРП за изпращане на преписката, подписани от самия Началник 09 РУП, предполага се след като се е запознал със съдържанието му.

Нарушаването на императивната норма на чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР води до ограничаване на правото на защита на служителя и обуславя незаконосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание.

Съдът намира, че при издаването на оспорената заповед е налице неправилно прилагане на материалния закон.

В обжалвания административен акт не е индивидуализирано твърдяното дисциплинарно нарушение, като липсва посочване точно коя норма е била нарушена, в какво конкретно се изразява бездействието на служителя и какви служебни задължения са нарушени или не са изпълнени. На първо място, като материалноправно основание за издаване на заповедта е посочена нормата на чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, съгласно която дисциплинарното нарушение е неизпълнение на служебните задължения. В настоящия казус обаче със заповедта не са посочени нарушения на служебни задължения- чл. 224, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, вменени като такива с подзаконов нормативен акт и указания на ръководството на МВР , а само и единствено в мотивната част на заповедта е отразено, че служителят не е извършил всички необходими действия и указания на прокурора от СРП, с цел установяване местонахождението и адреса на лицето, собственик на фирма „Е.“, не е изпълнил и

разпореждането преписката да бъде изпратена в СРП само при наличие на достатъчно данни за извършено престъпление, като не е положил усилия за изясняване на обективната истина и въпреки това е изпратил преписката в СРП с мнение проверката да бъде възложена на СДВР. Липсва посочване на конкретно неспазена норма, заповед или разпореждане, респ. в какво се изразява неизпълнението на служебните задължения. Налице е общо декларативно изявление на дисциплинарно - наказващия орган, от което не може да установи действителното фактическо положение, поради което не е спазено императивното изискване на закона дисциплинарното нарушение да бъде описано от обективна страна.

От друга страна, дисциплинарно-наказващият орган се е позовал на нормата на чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, определяща вида дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" и на нормата на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказание "писмено предупреждение " се налага за небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед. С изброяването на посочените разпоредби не става ясно в какво конкретно се изразява нарушението (дали се касае за неизпълнение на служебни задължения и какво точно неизпълнение е налице или за забавено или лошо изпълнение на заповед или някакви разпоредби) и кои конкретно норми е нарушил адресата на дисциплинарното наказание.

На следващо място, от съдържанието на заповедта не може да се изясни в какво точно се изразява твърдяното нарушение.

Видно от приложеното по делото постановление за възлагане на допълнителна проверка от 21.02.2012г. на СРП по пр.пр. № 55498/11г. по описа на СРП, става ясно, че проверката се възлага на СДВР за изпълнение на указанията , дадени в обстоятелствената част на постановлението, което не ангажира жалбоподателя с каквито и да било допълнителни процесуални действия по цитираната преписка, за да се претендира неговата дисциплинарна отговорност за неизпълнение.

В длъжностната характеристика за длъжността "разузнавач VI- IV степен“ в сектор „Противодействие на икономическата престъпност в РУП-СДВР е посочено, че служителят е длъжен да открива, води, приключва и прекратява дела на оперативен отчет и преписки на предварителен отчет с цел противодействие на икономическата престъпност, защита на правата и свободите на гражданите, националната сигурност и обществения ред , което жалбоподателя несъмнено е изпълнил дотолкова, доколкото е било възможно, след което видно и от писмо от 13.02.2012г. , изготвено от жалбоподателя и подписано от Началника на 09 РУП –СДВР преписката , ведно с докладна записка за извършената проверка по нея е изпратена до СРП за възлагане на допълнителна проверка на СДВР.

С оглед на изложените факти и обстоятелства в обжалваната заповед се обосновава извода, че жалбоподателят е извършил действията по възложената му проверка, с които действия е изпълнил служебните си задължения.

Освен това дисциплинарно-наказващият орган не е конкретизирал какви действия е бил длъжен да извърши служителят и съответно, не е извършил, като в заповедта се съдържа само едно декларативно изявление " небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед". Следователно, в обжалваната заповед липсва описание на деянието, обстоятелствата, при които е извършено, поради което съдът намира, че не са изложени мотиви по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и това препятства както съдебния

контрол по законосъобразност на обжалваната заповед, така и защитата на засегнатото лице. С оглед на гореизложеното не се установява наличието на виновно неизпълнение на служебните задължения от страна на жалбоподателя и незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната му отговорност с обжалваната заповед.

По така изложените съображения и след съвкупна преценка на събраните по делото писмени доказателства настоящият съдебен състав намира, че при издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, накърняващи правото на защита на жалбоподателя, както и нарушение на материалния закон, които обосновават извода за незаконосъобразност на административния акт.

С оглед на горното жалбата на Н. М. М. се явява основателна и заповед № 121/28.03.2012г. на Началника на 09 РУП -СДВР следва да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора и направеното от страна на жалбоподателя и процесуалният му представител адв. Б. искане за присъждане на направените по делото разноски ответната страна следва да бъде осъдена да заплати сумата в размер на 400 (четиристотин лева) лева, представляващ заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 11.04.2012г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, VI състав

РЕШИ:

Отменя по жалбата на Н. М. М. от [населено място], инспектор III степен, кат. Г, длъжност "разузнавач V степен" в 02 група на сектор „Противодействие на икономическата престъпност“ при 09 РУ „Полиция“ при СДВР срещу заповед рег. № 121/28.03.2012г. на Началника на 09 РУП-СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 2 и чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, вр. чл.226, ал.1, т.3 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3/три/ месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

Осъжда 09 РУП- СДВР да заплати на Н. М. М. сумата в размер на 400 (четиристотин) лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия съдебен акт.

СЪДИЯ:

